

Alberto Vojtěch Frič v datech

8. září 1882

V pražské rodině JUDr. V. Friče se narodil Vojtěch Frič ml. Od raného dětství projevuje hluboký zájem o kaktusy, brzy se stává uznávanou osobností v tomto oboru.

1894-1900

Studentem C.K. české státní reálky v Ječné ulici v Praze, první skleník na střeše vodojemu v Sokolské ulici.

září 1898

Účast na Všeobecné zahradnické výstavě.

únor 1900

Velká Fričova sbírka kaktusů zmrzla a dala tak vzniknout stěžejní vizi autorova života - objevení Nového světa.

15. října 1900

Frič se zapisuje na C.k. českou vysokou školu technickou v Praze, ale po prvním semestru odjíždí do Jižní Ameriky; zapsaným studentem byl až do roku 1905.

15. května 1901 – 5. srpna 1902

I. cesta za oceán

Jižní Amerika – Sao Paulo, povodí řek Tieté, Verde a Verdao

Pokud jde o kaktusy, byla to spíše neúspěšná výprava, probudila však Fričův trvalý zájem o indiánskou kulturu. Po návratu první výstava a přednášky. Počátek napjatého vztahu s cestovatelem E. S. Vrázem.

18. června 1903

Frič se stává členem nově založeného pražského „Kroužku pěstitelů kaktusů“

11. srpna 1903 – 17. září 1905

II. cesta

Jižní Amerika – PARAGUAY, BRAZÍLIE (Gran Chaco, povodí řeky Pilcomao a PARAGUAY, Rio San Lorenzo)

Práce na slovnících indiánských kmenů Tobá (přátelství s indiánem Čejkolkem), Pilagá a Karraim, objasnění smrti cestovatele Ibaretty na Pilcomayu a rozřešení státní hranice mezi Argentinou a Paraguayí, přátelské styky s indiánskými kmeny Sanapaná, Angaité, Kađuveo, Boróro, dlouhé měsíce u indiánů Čamakoků, zásilky

cenných exemplářů pražskému kaktusářskému kroužku. Po návratu navázání styků s mnoha světovými muzei a vědeckými společnostmi, časté přednášky, publikování v zahraničním odborném tisku, odklad nástupu do rakouské armády.

srpen 1906

Frič se účastní antrop. sjezdu ve Zhořelci.

21. srpna 1906 – srpen 1908

III. cesta

Jižní Amerika – Brazílie – Argentina – Paraguay (státy Paraná a Santa Catharina)

Frič se zastává kmene Kainganů proti bílým kolonistům, v blízkosti přístavu St. Antonio objevuje kopce zvané sambaqui s velmi cennými archeologickými nálezy pravěkého života (viz kniha Hadí ostrov), další návštěva u Čamakoků – nemocného náčelníkova syna Čerwuiše Piošáda Mendozu vezme s sebou do Čech (cestou se účastní amerikanistického kongresu ve Vídni – září 1908).

1909

Frič je jmenován dopisujícím členem akademie nauk v Petrohradě.

1909 – 1912

IV. cesta

Jižní Amerika – Paraguay – Argentina

Poslední výprava za indiány – návrat Friče a Čerwuiše („Červíčka“) k Čamakokům (Frič vyléčí celý kmen a je považován za mocného kouzelníka), návštěva u Kaduvejů, časté střídání zaměstnání, sběr národopisných předmětů, nová láska – koně.

1912

Frič se účastní XVIII. Kongresu amerikanistů v Londýně. Další odklad vojenské služby, příprava nové expedice v r. 1913 (cestou měl být natáčen dokumentární film).

1914

Vypuknutí 1. světové války znemožňuje odjezd, Frič je definitivně zproštěn vojenské služby (zdravotní důvody). Frič buduje botanickou zahradu u své vily Božíňka v Košířích, spolupracuje s časopisem Svět zvířat a seznamuje se s Jaroslavem Haškem.

1918

Vychází Fričova první kniha Mezi Indiány (Alois Koníček, Královské Vinohrady), pohádky Bylo, jest a bude (Kočí, Praha) a sbírka povídek a politických studií Cihly (Tiskařská a vydavatelská společnost v Přerově).

28. května 1919 – 11. června 1920

V. cesta

Jižní Amerika – Uruguay – Argentina

Propagační mise ve službách nově založené Československé republiky, spory s ministrem zahraničí dr. E. Benešem. Od začátku roku 1919 do podzimu 1921 vydává vlastní politický časopis „Letáky Očista“, první pouličně kolportované periodikum v Čechách.

26. září 1921

Sňatek s Dragou Janáčkovou.

1921

Fričova kniha ZÁKON PRALESA (Zátiší, Praha) a KALERA MARSAL (Draga Fričová, Praha).

8. října 1922

Frič zakládá ve vile Božínska „Spolek pěstitelů kaktusů v ČSR“, buduje aklimat.zahradu a pořádá výstavu kaktusů.

22. října 1922

Manželům Fričovým se narodil syn Ivan.

1923

Frič se výrazně podílí na 5 sešitech o kaktusech KAKTUSY, SUKKULENTY A JEJICH PĚSTĚNÍ (Ferd. Macháček, Praha, 1923-24) akad. malíře J. Seidla.

12. dubna 1923 – konec února 1924

VI. cesta

Střední Amerika – Spojené státy severoamerické – Mexiko

Zastávka v New Yorku a Washingtonu, v El Pasu návštěva přítele Edy Klabocha, sběr kaktusů v Mexiku (pohoří Jaumaje ve státě Tamaulipas), setkání s indiány Tarahumára, důležité informace o léčitelském významu kaktusů (viz Fričova kniha O kaktech a jejich narkotických Účincích, Sfinx Praha, 1924). Při návratu celá zásilka (30 000 rostlin) zmrzla na celnici v Podmoklech ...

1. ledna 1925

Frič a Seidl vydávají nový kaktusářský časopis.

6. prosince 1925

Nový spolek „Sdružení kaktusářů“

Leden – červen 1927

VII. cesta

Jižní Amerika – Brazílie – Uruguay – Argentina – Paraguay

Nové sběry exotických rostlin.

25. října 1928 – 29. března 1929

VIII. cesta

Jižní Amerika – Uruguay – Argentina – Bolívie? Peru?

Další sběry exotických rostlin. Po návratu návrh revize systematiky kaktusů a první pokusy s užitkovými rostlinami (kupř. pěstování sóji v našich podmínkách).

1935

1. vydání Fričovy knihy pro děti a mládež Strýček indián s ilustracemi Zdeňka Buriana (Toužimský a Moravec).

Zima 1939-40

Na Božínce umrzlo 30 000 kaktusů.

6. 12. 1940

ZA POKLADY DIVOČINY - nové vydání knihy Strýček indián (Rodokaps č. 287, resp. r. 6, č. 26, ilustrace J. Procházka).

1941

1. vydání Fričovy knihy pro děti a mládež Dlouhý lovec s ilustracemi Zdeňka Buriana (Toužimský a Moravec)

1943

1. vydání Fričovy knihy Indiáni Jižní Ameriky (nakladatelství Novina, Praha),
v časopise Pestrý týden vychází seriál „Indiánský Guliver, který jel prozkoumat Evropu“ (Čerwuišův příběh).
Frič portrétován (jen skicován?) Zd. Burianem.

20. října 1943

Fričova nová kniha pro děti a mládež *Hadí ostrov* s ilustracemi Zdeňka Buriana (Toužimský a Moravec) byla úřady zakázána a během války nebylo její vydání povoleno.

1944

Frič pracuje na pokračování knihy *Indiáni Jižní Ameriky* (medicína, hypnóza aj.).

podzim 1944

Frič uvažuje o souborném vydání svého díla (včetně 3 nových titulů) u jiného nakladatele. Zdeněk Burian navrhuje pražské nakl. J.R.Vilímek. Ředitel firmy J. Sainer se chystá Friče navštívit.

konec listopadu 1944

Frič se zranil o hřebík králíkárně.

pondělí 4. prosince 1944

Alberto Vojtěch Frič umírá ve věku 62 let na tetanus.

(Fričův hrob se dnes nachází na lesním hřbitově u krematoria v Praze-Motole).

srpen 1946

Fričova nová kniha *HADÍ OSTROV* konečně povolena (!)

20. 11. 1947

1.vydání Fričovy knihy pro děti a mládež *HADÍ OSTROV* s ilustracemi Zdeňka Buriana (Toužimský a Moravec).

Prameny: K. Crkal *LOVEC KAKTUSŮ*, Academia Praha 1983; archiv PhDr. Yvony Fričové; archiv autora

Dnes

Od roku 2000 se stýkají Fričovi čeští a indiánští potomci prostřednictvím občanského sdružení Checomacoco

www.checomacoco.cz